

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200895
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619200895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: R., trvale bytom L., Y., o zaplatenie 1.441,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. júna 2021, č.k. 5Csp/50/2019-157, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.164,72 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.364,72 eur od 2.12.2016 do 16.7.2019 v sume 178,90 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.344,72 eur od 17.7.2019 do 16.8.2019 v sume 5,71 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.284,72 eur od 17.8.2019 do 17.9.2019 v sume 5,63 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.224,72 eur od 18.9.2019 do 16.10.2019 v sume 4,86 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.164,72 eur od 17.10.2019 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 50 eur vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok, to znamená, že nezaplatením jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celý dlh. Výrokom II. zastavil konanie v sume 277,10 eur s príslušenstvom. Výrokom III. rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi v sume 9,80 eur cez Slovenskú poštu a.s. - správcu systému. Výrokom IV. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 89,30 %, o ktorých rozhodne po právoplatnosti konania vo veci vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.441,82 eur s príslušenstvom titulom nevráteného úveru, ktorý poskytol žalovanému jeho právny predchodca. Následkom nesplácania úveru riadne a včas vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Preto sa žalobca domáhal jej vrátenia súdnou cestou.

3. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere. Na jej základe právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) poskytla žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.000 eur. Žalovaný na úver zaplatil celkom sumu 1.410,88 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver na základe

zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 2.000 eur v 60-ich mesačných splátkach po 57,61 eur, pri RPMN 26,90 %, pri ročnej úrokovej sadzbe 26,90 %, pri priemernej RPMN 18,24 %, pri splatnosti prvej splátky 20.9.2015, pri splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti úveru 08/2020, z čoho jednoznačne a zrozumiteľne vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala 20.8.2020, pri nákladoch na úver 1.456,60 eur, pri celkovej výške úveru 3.456,60 eur, pričom žalobca si uplatnil len zvyšok istiny podľa splátkového kalendára, zmluvnú pokutu si neuplatnil, zobral späť aj náklady na uplatnenia pohľadávky 77,10 eur.

4. Súdu prvej inštancie podrobil zmluvu o úvere prieskumu, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel ku kladnému výsledku.

5. Žalovaný v priebehu konania namietal premlčanie nároku žalobcu. Súd prvej inštancie námietku premlčania považoval za nedôvodnú, lebo žalobca, resp. jeho právny predchodca úver zosplatnil pre splátku splatnú dňa 20.7.2016, pričom žalobca, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ môže toto právo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva, čo žalobca, resp. jeho právny predchodca splnil listom zo dňa 28.9.2016. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, pričom veriteľ môže toto právo použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, potom v tomto prípade premlčacia lehota začína plynúť od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, a nie od zročnosti nesplnenej splátky (za mesiac máj, ako to tvrdil žalovaný vo svojich podaniach), teda premlčacia lehota začala v tomto prípade plynúť až od 21.7.2016 a skončila 21.7.2019, pričom žalobca podal žalobu na súd dňa 21.6.2019, teda v zákonom stanovenej lehote na uplatnenie práva, preto uplatnený nárok žalobcom nie je premlčaný.

6. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi sumu 1.164,72 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.364,72 eur od 2.12.2016 do 16.7.2019 v sume 178,90 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.344,72 eur od 17.7.2019 do 16.8.2019 v sume 5,71 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.284,72 eur od 17.8.2019 do 17.9.2019 v sume 5,63 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.224,72 eur od 18.9.2019 do 16.10.2019 v sume 4,86 eur, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.164,72 eur od 17.10.2019 do zaplatenia. Súd prvej inštancie povolil zároveň podľa a to všetko v mesačných splátkach po 50 eur vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok v zmysle § 232 ods. 4 CSP.

7. Súd prvej inštancie konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP v časti o zaplatenie sumy 277,10 eur s príslušenstvom, ktorá pozostávala z úhrad zo strany žalovaného v splátkach po podaní žaloby (žaloba podaná 21.6.2019), a v časti nákladov na vymáhanie vo výške 77,10 eur, ktorú sumu nepovažoval za dôvodnú z procesného hľadiska, pričom splátka je zaplatená až po tom, čo došla na účet žalobcu ako veriteľa.

8. Súd prvej inštancie zároveň rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 CSP podľa zásady úspechu vo veci pri zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby.

10. V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný.

11. Žalovaný namietal, že záver súdu prvej inštancie o premlčaní je rozporný s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov. Poukázal na § 103 Občianskeho zákonníka. Z tohto ustanovenia podľa žalovaného vyplýva, že lehota na vymáhanie dlžnej sumy - zostatku nezaplateného úveru - začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorej zročnosť bola dňa 20.5.2016. Aj keď od jej splatnosti do 26.11.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, uplynuli viac ako 3 mesiace, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného úveru nie od doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru alebo výzvy veriteľa na splatenie splátok, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie

zvyšku úveru. Zákonodarca pod pojmom niektorá splátka nepoukazuje na nezaplatenú splátku, ktorú si svojvoľne určí veriteľ, a od tejto by mala začať plynúť premlčacia doba, ale tak, ako je to ustálené v rozhodovacej praxi súdov, má na mysli prvú nezaplatenú splátku úveru.

12. Ak teda v tejto veci išlo o nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.5.2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku úveru. Trojročná premlčacia doba tak uplynula dňa 20.5.2019. Žalobca podal žalobu až dňa 21.6.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok premlčaný. Iný výklad podľa žalovaného nemá oporu v texte príslušných zákonov a je v rozpore s princípom ochrany práv spotrebiteľa, pretože by dodávateľovi poskytoval dlhšiu než trojročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy a umožnil mu účelovo manipulovať so začiatkom plynutia premlčacej doby. Súčasne by bol aj marený účel premlčania, a to pôsobiť na veriteľa, aby si v primeranom čase uplatnil svoje subjektívne právo. Súd prvej inštancie mal zvážiť dôkaznú silu dôkazov - predžalobnú upomienku zo dňa 28.9.2016, nakoľko táto mu nebola v doručovacej dobe doručená, teda ňou nedisponuje, a doručenka zo dňa 3.10.2016 nie je označená úradnou pečiatkou Slovenskej pošty.

13. Ďalej žalovaný upozornil na § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Upozornil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádza len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov ako jednu sumu, z ktorej nie je zjavné, akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok určených splátok. Žalovaný tiež namietal, že zmluva o úvere musí obsahovať aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to deň, mesiac a rok, pričom táto zmluva uvedený údaj neobsahuje.

14. Odvolaciemu súdu žalovaný navrhol, aby napadnutý rozsudok zamietol v celom rozsahu.

15. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Zastával názor, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne. Žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

17. Výroky II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný svojim odvolaním nenapadol, preto sú právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

18. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil premlčanie žalobou uplatneného nároku.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh žalovaného sa stal splatným po tom, čo žalobca uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas, a ku dňu 26.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka platí, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený.

21. Ak vykonaným dokazovaním nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu celého dlhu, teda ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, splátku, ktorá je dátumom splatnosti najbližšia k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda ide o splátku úveru, s ktorou je dlžník viac ako tri mesiace v omeškaní)

(záver kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7.10.2021; § 17 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

22. V tomto prípade ale bolo vykonaným dokazovaním možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu celého dlhu. Z vykonaného dokazovania plynie, že k zosplatneniu celého dlhu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.7.2016. Táto skutočnosť bolo preukázaná z výzvy právneho predchodcu žalobcu na splatenie dlžnej sumy (č.l. 17). Žalovaný v podanom odvolaní túto skutočnosť nespochybňuje. Správne tak posúdil súd prvej inštancie, že k zosplatneniu dlhu došlo pre splátku splatnú dňa 20.7.2016. Odo dňa nasledujúceho, t.j. 21.7.2016, začala plynúť trojročná premlčacia doba a uplynula dňa 21.7.2019. Žalobca uplatnil žalobou nárok na súde prvej inštancie dňa 21.6.2019, teda v rámci plynutia premlčacej doby. Nárok žalobcu preto premlčaný nie je. Na základe uvedeného bol správny záver súdu prvej inštancie o nepremlčaní uplatneného nároku žalobcu.

23. Žalovaný ďalej namietal, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádza len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé, akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok určených splátok. Zmluva o úvere podľa žalovaného neobsahuje i údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to v podobe deň, mesiac a rok.

24. Tieto námietky žalovaného dôvodné nie sú.

25. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, prijalo záver, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Od tohto názoru sa doposiaľ Najvyšší súd SR vo svojom rozhodovacej praxi neodklonil, preto je nutné jeho rešpektovanie. Žalovaný žiadnu relevantnú argumentáciu na prelomenie tohto názoru v odvolaní ani neprezentoval.

26. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti, tak vyjadrenie v zmluve údajom 8/2020 v spojitosti so zrejším termínom splátok (k 20. dňu v mesiaci) je jednoznačné. Konečná splatnosť dlhu bola 20.8.2020. Uvedeným spôsobom v zmluve tak bol vyjadrený termín konečnej splatnosti úveru plne v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Tento záver je odvolacím súdom judikovaný konštantne.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).